การประเมินความเสี่ยงการทุจริต

ประจำปี 2564

กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์

ฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์

มีนาคม 2564

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันการทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานราชการ นับเป็นภัยร้ายแรงต่อประชาชนและประเทศชาติ ที่บ่อนทำลายทั้งเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมตลอดจนส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน การทุจริตและประพฤติมิชอบในปัจจุบันได้ทวีความรุนแรง และขยายวงกว้างขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นปัญหาที่เกิดทั้งในองค์กรภาคเอกชนและองค์กรภาครัฐ วิธีการทุจริตมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นจนยากแก่การปราบปรามให้หมดสิ้นไปโดยง่าย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ส่วนราชการจะต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบให้หมดสิ้นไป ด้วยการสร้างระบบการป้องกันและควบคุมการปฏิบัติงานภายในให้มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบภายในหน่วยงาน ซึ่งสอดรับกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์จึงได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส สร้างค่านิยม วัฒนธรรมสุจริตให้เกิดในสังคมอย่างยั่งยืน จึงได้ดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่อาจเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน ตามมาตรฐาน COSO และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

ผลประโยชน์ทับซ้อน

ผลประโยชน์ทับซ้อนหรือการขัดกันของผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest) คือ สถานการณ์ที่บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งอันเป็นที่ไว้วางใจ (เช่น ทนายความ นักการเมือง ผู้บริหาร หรือผู้อำนวยการของบริษัทเอกชนหรือหน่วยงานภาครัฐ) เกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ทางวิชาชีพ (Professional interests) อันส่งผลให้เกิดปัญหาที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นกลาง ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นอาจส่งผลให้เกิดความไม่ไว้วางใจที่มีต่อบุคคลผู้นั้นว่าจสามารถปฏิบัติงานตามตำแหน่งให้อยู่ในครรลองของคุณธรรมจริยธรรมได้มากน้อยเพียงใด

Conflict of interest ในภาษาไทยให้ความหมายไว้ ๓ ประการ คือ

๑. ความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนร่วม

๒. ผลประโยชน์ทับซ้อน

๓. ผลประโยชน์ขัดกัน

ผลประโยชน์ทับซ้อน ความหมายของ สำนักงาน ก.พ. สถานการณ์หรือการกระทำของบุคคล (ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานบริษัท ผู้บริหาร) มีผลประโยชน์ ส่วนตนเข้ามาเกี่ยวข้อง จนส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจหรือการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น การกระทำ ดังกล่าวอาจเกิดขึ้นโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวทั้งเจตนาหรือไม่เจตนาหรือ บางเรื่องเป็นการปฏิบัติสืบต่อกันมา จนไม่เห็นว่าจะเป็นสิ่งผิดแต่อย่างใดพฤติกรรมเหล่านี้เป็นการกระทำความผิดทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ (ประโยชน์ ของส่วนรวม) แต่กลับตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง

สาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริต

1) โอกาส แม้ว่าในปัจจุบันกองทุนฯ จะมี กฎหมายและกฎระเบียบ ต่าง ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต ซึ่งอาจจะมีผู้เห็นแก่ได้ หาช่องว่างที่ทำให้เกิดโอกาสของการทุจริต ซึ่งโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้มแข็ง กฎหมาย กฎระเบียบไม่รัดกุม และอำนาจหน้าที่

2) สิ่งจูงใจ เป็นที่ยอมรับว่าสภาวะทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นเรื่องของวัตถุนิยม สังคมทุนนิยม ทำให้คนในปัจจุบันมุ่งเน้นที่การสร้างความร่ำรวย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่มีแนวโน้มที่จะทำการทุจริตมากยิ่งขึ้น

3) การขาดกลไกในการตรวจสอบความโปร่งใส การทุจริตในปัจจุบันมีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้นโดยเฉพาะการทุจริตในเชิงนโยบายที่ทำให้การทุจริตกลายเป็นความชอบธรรมในสายตาของประชาชน ขาดกลไกการตรวจสอบความโปร่งใสที่มีประสิทธิภาพ จึงเป็นการยากที่จะเข้าไปตรวจสอบการทุจริตของบุคคลเหล่านี้

4) การผูกขาด ในบางกรณีการดำเนินงานของกองทุนฯ ได้แก่ การจัดซื้อ-จัดจ้าง เป็นเรื่องของการผูกขาด ดังนั้นจึงมีความเกี่ยวข้องเป็นห่วงโซ่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ อาจมีบริษัทให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่เพื่อให้ตนเองได้รับสิทธิในการดำเนินงานโครงการของภาครัฐ

5) การได้รับค่าตอบแทนที่ไม่เหมาะสม รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความยากจนถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เจ้าหน้าที่มีพฤติกรรมการทุจริต เพราะความต้องการที่จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องแสวงหาช่องทางเพื่อเพิ่ม “รายได้พิเศษ” ให้กับตนเองและครอบครัว

6) การขาดจริยธรรม คุณธรรม ในสมัยโบราณ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมที่ได้รับการเน้นเป็นพิเศษถือว่าเป็นเครื่องวัดความดีของคน แต่ในปัจจุบันพบว่าคนมีความละอายต่อบาปและเกรงกลัวบาปน้อยลง และมีความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น มองแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งมากกว่าที่จะยึดผลประโยชน์ส่วนรวม

7) มีค่านิยมที่ผิด ปัจจุบันค่านิยมของสังคมได้เปลี่ยนจากยกย่องคนดี คนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นยกย่องคนที่มีเงิน คนที่เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี คนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง ด้วยเหตุนี้ผู้ที่มีค่านิยมที่ผิดเห็นว่าการทุจริตเป็นวิถีชีวิตเป็นเรื่องปกติธรรมดา เห็นคนซื่อเป็นคนเซ่อ เห็นคนโกงเป็นคนฉลาด ย่อมจะทำการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง โดยไม่มีความละอายต่อบุญและบาป และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายของบ้านเมือง

แนวคิดการบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) เป็นกลวิธีที่เป็นเหตุเป็นผลที่นำมาใช้ในการบ่งชี้ วิเคราะห์ ประเมิน จัดการ ติดตาม และสื่อสารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม หน่วยงาน/ฝ่ายงาน หรือกระบวนการดำเนินงานขององค์กร เพื่อช่วยให้องค์กรลดความสูญเสียให้เหลือน้อยที่สุด และเพิ่มโอกาสให้แก่ธุรกิจมากที่สุด การบริหารความเสี่ยง ยังหมายความถึงการประกอบกันอย่างลงตัวของวัฒนธรรมองค์กร กระบวนการและ

โครงสร้างองค์กร ซึ่งมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการบริหาร และผลได้ผลเสียขององค์กร การบริหารความเสี่ยงตามหลักการ COSO ERM เป็นความร่วมมือในการต่อสู้กับการฉ้อโกง การทุจริตในองค์กร โดยการสนับสนุนของคณะกรรมการ โดยการสนับสนุนของคณะกรรมการของสถาบันวิชาชีพ ๕ สถาบัน ในสหรัฐอเมริกา ได้แก่ สมาคมผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งสหรัฐอเมริกา สมาคมผู้ตรวจสอบภายใน สมาคมผู้บริหารการเงิน สมาคมนักบัญชีแห่งสหรัฐอเมริกา สมาคมนักบัญชีเพื่อการบริหาร ในปี ๒๕๔๔ COSO และ PricewaterhouseCoopers ได้ร่วมกันพัฒนากรอบแนวคิดสำหรับการจัดการเพื่อประเมินและตรวจสอบความเสี่ยงของหน่วยงาน (Enterprise Risk Management) หลังจากกรณีการทุจริตและความล้มเหลวขนาดใหญ่ของ Enron และ WorldCom ส่งผลให้หน่วยงานต่างๆ ต้องมีการปรับปรุงการบริหารจัดการหน่วยงาน (Governance และการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ให้ดียิ่งขึ้น โดย COSO ได้มีการปรับปรุง Enterprise Risk Management ที่บุคลากรทั่วทั้งองค์กรได้มีส่วนรวมในการบริหารความเสี่ยงให้สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

การบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO ERM ประกอบด้วยองค์ประกอบ ๘ ประการ ซึ่งครอบคลุมแนวทางการกำหนดนโยบาย การดำเนินงาน และการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

๑) สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment) สภาพแวดล้อมขององค์กรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ในการกาหนดกรอบบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ เช่น วัฒนธรรมองค์กร นโยบายของผู้บริหาร แนวทางการปฏิบัติงานบุคลากร กระบวนการทางาน ระบบสารสนเทศ ระเบียบ เป็นต้น สภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดทิศทางของกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

๒) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting) องค์กรต้องพิจารณากำหนดวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยง ให้มีความสอดคล้องกับกลยุทธ์และความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ เพื่อวางเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างชัดเจน และเหมาะสม

๓) การบ่งชี้เหตุการณ์ (Event Identification) เป็นการรวบรวมเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับหน่วยงานทั้งในส่วนของปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากภายในและภายนอกองค์กร เช่น นโยบายบริหารงาน บุคลากร การปฏิบัติงาน การเงิน ระบบสารสนเทศ ระเบียบ กฎหมาย ระบบบัญชี ภาษีอากร ทั้งนี้เพื่อทาความเข้าใจต่อเหตุการณ์และสถานการณ์นั้น เพื่อให้ผู้บริหารสามารถพิจารณากำหนดแนวทางและนโยบายในการจัดการกับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

๔) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) การประเมินความเสี่ยงเป็นการจำแนกและพิจารณาจัดลาดับความสำคัญของความเสี่ยงที่มีอยู่ โดยการประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) โดยสามารถประเมินความเสี่ยงได้ทั้งจากปัจจัยความเสี่ยงภายนอกและปัจจัยความเสี่ยงภายในองค์กร

๕) การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response) เป็นการดาเนินการหลังจากที่องค์กรสามารถบ่งชี้ความเสี่ยงขององค์กร และประเมินความสำคัญของความเสี่ยงแล้ว โดยจะต้องนำความเสี่ยงไปดำเนินการตอบสนองด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อลดความสูญเสียหรือโอกาสที่จะเกิดผลกระทบให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

๖) กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) การกำหนดกิจกรรมและการปฏิบัติต่าง ๆ ที่กระทาเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร เช่น การกำหนดกระบวนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงให้กับบุคลากรภายในองค์กร เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจว่าจะสามารถจัดการกับความเสี่ยงนั้นได้อย่างถูกต้องและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

๗) สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication) องค์กรจะต้องมีระบบสารสนเทศและการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนาไปพิจารณาดาเนินการบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามกรอบ และขั้นตอนการปฏิบัติที่องค์กรกำหนด

๘) การติดตามประเมินผล (Monitoring) องค์กรจะต้องมีการติดตามผล เพื่อให้ทราบถึงผลการดำเนินการว่ามีความเหมาะสมและสามารถจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน

กองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะโดยเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักเป็นการให้การสนับสนุนทุนกับภาคี เครือข่าย เพื่อดำเนินงานด้านการพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ รวมทั้งการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนภารกิจกลักขององค์กร ซึ่งกระบวนการดำเนินงานส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายงบประมาณ ดังนั้นความเสี่ยงต่อการเกิดขึ้นระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน กับผลประโยชน์ของหน่วยงาน (Conflict of interest) จึงอาจเกิดขึ้นในกระบวนการดำเนินงานที่สำคัญของกองทุนฯ ซึ่งเกิดจากการใช้ตำแหน่งหน้าที่รับประโยชน์โดยตรง จากการปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง และกระบวนการพิจารณาสนับสนุนทุน โดยได้มีการประเมินความเสี่ยงและจัดทำกิจกรรมควบคุมความเสี่ยงขึ้นซึ่งถูกบรรจุไว้ในแผนบริหารความเสี่ยงของกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ในด้าน การปฏิบัติตามข้อบังคับและกฎระเบียบ (Compliance Risk) ดังนี้

C๑ การรักษาธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการพิจารณาโครงการ

ในแต่ละปี การดำเนินงานของกองทุนที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทุนโครงการต่าง ๆ ทางกองทุนฯ มีการตั้งคณะอนุกรรมการ / คณะทำงานกลั่นกรอง / พิจารณาโครงการ หลายชุด และมีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการไปทุกปี อีกทั้งกระบวนการพิจารณาสนับทุนโครงการ เป็นประเด็นอ่อนไหว พระราชบัญญัติกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๔ จึงได้กำหนดเรื่อง ผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการกองทุนฯ ไว้ว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ ถ้ามีการพิจารณาในเรื่องที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม”ดังนั้น หากไม่ปฏิบัติตาม จึงอาจจะนำไปสู่ความคลางแคลงใจ การร้องเรียน และข้อพิพาทจากผู้เสนอข้อเสนอโครงการขอรับทุนได้

การประเมินความเสี่ยง

รายการความเสี่ยง	ผลการประเมินความเสี่ยง ปีงบประมาณ ๒๕๖๔				เป้าหมายการลดความเสี่ยงปีงบประมาณ ๒๕๖๔	
	ผลกระทบ	โอกาส	คะแนน	ระดับความเสี่ยง	คะแนน	ระดับความเสี่ยง
ด้านที่ ๑ การบริหารกลยุทธ์ (S) มี ๑ รายการ						
S๑ แผนการดำเนินงานประจำปีอาจได้รับการอนุมัติล่าช้า	๕	๓	๑๕	สูงมาก	๑๒	สูง
ด้านที่ ๒ การเงิน (F) มี ๒ รายการ						
F๑ การเบิกจ่ายเงินสนับสนุนทุนโครงการอาจไม่เป็นไปตามแผนการใช้จ่าย	๔	๕	๒๐	สูงมาก	๑๒	สูง
F๒ กองทุนอาจไม่ได้งบประมาณตามแผนที่เสนอต่อ กทปส. / กสทช.	๓	๕	๑๕	สูงมาก	๑๒	สูง
ด้านที่ ๓ การปฏิบัติการ (O) มี ๕ รายการ						
O๑ กระบวนการพิจารณาอนุมัติทุนสนับสนุนโครงการอาจล่าช้า	๔	๕	๒๐	สูงมาก	๑๒	สูง
O๒ ภาคีเครือข่ายอาจไม่พึงพอใจต่อกระบวนการสนับสนุนทุนโครงการ	๔	๔	๑๖	สูงมาก	๑๒	สูง
O๓ โครงการที่ได้รับการสนับสนุน อาจส่งผลงานล่าช้า หรือไม่สามารถส่งผลงานได้	๔	๕	๒๐	สูงมาก	๑๒	สูง
O๔ ระบบบริหารจัดการสารสนเทศ อาจไม่สามารถตอบสนองต่อกระบวนการสนับสนุนทุนได้อย่างทันท่วงที	๔	๓	๑๒	สูง	๖	ปานกลาง
O๕ กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างอาจล่าช้า	๔	๔	๑๖	สูงมาก	๑๒	สูง
ด้านที่ ๔ การปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ (C) มี ๒ รายการ						
C๑ การรักษาธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการพิจารณาโครงการ	๕	๓	๑๕	สูงมาก	๑๒	สูง
C๒ ผู้รับทุนอาจใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ / ประเภท ไม่เป็นไปตามระเบียบหรือสัญญา	๓	๓	๙	สูง	๖	ปานกลาง
รวม (ความเสี่ยง ๔ ด้าน ๑๐ รายการ) ความเสี่ยงสูงมาก ๘ รายการ ความเสี่ยงสูง ๒ รายการ						

กิจกรรมลดความเสี่ยง

C๑ การรักษาธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการพิจารณาโครงการ (ระดับความเสี่ยง สูงมาก)

สาเหตุ

๑. ขาดแบบแสดงถ้อยแถลงการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติทุนโครงการ

๒. คณะอนุกรรมการมีหลายชุดและมีการเปลี่ยนแปลง การสื่อสารข้อปฏิบัติจึงอาจไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะกรณีที่ต้องมีการพิจารณาอนุมัติทุนโครงการ

๓. อยู่ระหว่างการรวบรวมกฎระเบียบ/ข้อบังคับที่ประกาศใหม่ และการทบทวนของเดิมที่มี เพื่อใช้สื่อสารและเผยแพร่ให้ความรู้ภายในองค์กร ให้เกิดการเรียนรู้และถือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

สิ่งเตือนภัย	ระดับเตือนภัย	กิจกรรมลดความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบหลัก
จำนวนเรื่องร้องเรียนที่ปรากฏในช่องทางต่าง ๆ	เกิด ๑ กรณี	๑. ประธานหรือเลขานุการแจ้งต่อที่ประชุมทุกครั้ง เมื่อเข้าวาระพิจารณาโครงการ และบันทึกในรายงานการประชุม ๒. พัฒนาแบบแสดงถ้อยแถลงการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติทุนโครงการ และนำไปใช้ในการพิจารณาโครงการในคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง ๓. มอบหมายผู้รับผิดชอบชัดเจน ในการรวบรวมกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อใช้สื่อสารและเผยแพร่ให้ความรู้ภายในองค์กร รวมถึงคณะกรรมการ และคณะทำงานชุดต่าง ๆ ให้เกิดการเรียนรู้และถือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ๔. ทบทวนการแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาโครงการฯ ไม่ให้มีองค์ประกอบรายชื่อที่ซ้ำกัน	๑. งานกฎหมาย และบริหารงานจัดประชุม โดยฝ่ายสนับสนุนการบริหารงาน ๒. ฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์